

350 років тому, влітку 1675 року під час Збараської війни з турками, полки, що склалися з татар, через Вишнівець підступили до Почаївської обителі, обступивши її з трьох сторін. Слабка монастирська огорожа, як і кілька кам'яних будівель обителі, не представляла ніякого захисту для братії.

Ігумен монастиря Іосиф Добромирський переконав віруючих звернутися до небесних захисників: Пресвятої Богородиці й преподобного Іова Почаївського. Ченці та миряни старанно молилися, припадаючи до чудотворного образу Божої Матері й до раки з мощами преподобного Іова.

Вранці 23 липня, зі сходом сонця, татари тримали останню нараду про штурм обителі. Ігумен же велів співати акафіст Божої Матері. З першими словами «Взбранной Воеводі» над обителлю раптово з'явилася Сама Пречиста Богородиця, з небесними ангелами, що тримали оголені мечі. Преподобний Іов знаходився біля Божої Матері, кланяючись їй і молячись про захист обителі.

Татари прийняли небесне воїнство за примару, в сум'ятті стали стріляти в Пресвяту Богородицю і преподобного Іова, але стріли поверталися і ранили тих, хто їх пускав. Жах охопив нападників. У панічній втечі, не розбираючи своїх, вони вбивали один одного. Захисники монастиря кинулися в погоню і захопили багатьох у полон. Деякі полонені згодом прийняли православну віру і залишилися в обителі назавжди.

І кожного року ця подія урочисто святкується віруючими. 23 липня за юліанським календарем (5 серпня за державним) 2025 року виповнилося 350 років цьому диву, яке явила нам Цариця Небесна.

Цього дня відбулося урочисте богослужіння у Почаївській Лаврі. Божественну літургію очолив митрополит Тернопільський і Кременецький, якому співслужили намісник Лаври

митрополит Володимир Почаївський, архієреї і духовенство Української Православної Церкви у тому числі - митрополит Миколаївський і Очаківський Питирим, єпископ Новобузький Варнава і клірики Миколаївської єпархії.

{phocagallery
view=category|categoryid=3417|limitstart=1|detail=5|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|imagesadown=shadow1|displaybuttons=0|overlib=0|highslidedescription=1|overlib=1}

Благодіяння, які явила людству Цариця Небесна на Почаївській горі описані в Акафісті Пресвятій Богородиці перед іконою "Почаївська". Варто зазначити, що в ньому значна увага звертається на важливість покаяння. Наприклад 11-ий кондак містить такі слова:
"Спів подячний за Твої, Владичице, благодіяння в усьому світі від християн возноситься, як фіміам безперестанно на небо піднімається; і наші убогі хваління не відкинь, благаємо Тебе, ще ж і благодать покаяння дарувати Тебе просимо, з надією співаючи: аллілуія."

*Дякуємо за світлини протоієрею Віктору Обезюку
та офіційному сайту Херсонської єпархії
[Джерела інформації...](#)*